

Лутеръ е говорилъ въ затворническый-тъ си животъ, были въ дѣйствительность усилія извѣнъ силы-тѣ на обыкновенны-тѣ смъртны. “Тука съмь азъ,” казалъ той, на 14-й Май, “плувнѣлъ въ лѣнность и удовольствія. [Тука той вѣроятно загатва качество-то на хранѣ-тѣ коікто му давали, която испърво была по-малко проста отъ онѣзи, на коікто былъ навикнѣлъ отъ малкъбъ.] Азъ прочитамъ Библиѣ-тѣ по Еврейскы и Гръцкы. И имамъ намѣреніе да напишѣ една брошуркѣ по Германскы за тайнѣ-тѣ исповѣдѣ, и да продължавамъ прѣводѣ-тѣ на Псалмы-тѣ, и да съчинѣ една сбиркѣ отъ проповѣди, щомъ като пріемѣ каквото очаквамъ отъ Виттембергъ. Перо-то ми никога не стои праздно.” И това было само часть отъ трудове-тѣ на Лутера.

Непріатели-тѣ му помислили че, ако не е умрѣлъ, то той е смълчанъ за всѣкога; но радость-та имъ была за малко врѣме; и, много не ся минѣло, всѣкы зель да вѣрва че той е още живъ. Едно голѣмо число книжки, които той написалъ въ Вартбургскѣ-тѣ кулѣ, ся провървяли една подиръ другъ; и навсѣдѣ на добрѣ познатый-тѣ гласъ на Реформаторъ-тѣ вѣстържено отговаряли. Въ сѣщо-то врѣме Лутеръ рас-